

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P., s. r. o., so sídlom v B.**, zastúpenej spoločnosťou **F. P., s. r. o., so sídlom v B.**, proti povinnému **J. J., o vymoženie 825,83 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7 Er 109/2010, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2013 sp. zn. 10 CoE 10/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolanie oprávneného **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Oprávnený podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie 825,83 € s príslušenstvom; povinnosť povinného zaplatiť mu túto sumu preukazoval rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom S., a. s., zo dňa 16. 11. 2009 sp. zn. SR 18456/09. Súdny exekútor JUDr. R. K. následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) požiadal Okresný súd Liptovský Mikuláš o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Poverením č. 5505 021715* zo dňa 14. 04. 2010 ho Okresný súd Liptovský Mikuláš poveril vykonaním exekúcie.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 10. 08. 2012 č. k. 7 Er 109/2010-31 exekúciu zastavil. V odôvodnení uznesenia poukázal na ust. § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku. Exekučným titulom by mal byť rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom S., a. s., zo dňa 16. 11. 2009 sp. zn. SR 18456/09. Dospel k záveru, že právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na neplatnom právnom úkone, keď nebola dodržaná písomná forma rozhodcovskej doložky, exekučný titul

je vydaný v rozpore so zákonom, a preto doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, keď ho vydal orgán na to nepríslušný, a preto v zmysle § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku predmetnú exekúciu zastavil.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. januára 2013 sp. zn. 10 CoE 10/2013 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa ako exekučný súd založil svoje rozhodnutie na neplatnosti rozhodcovskej doložky (pre nedostatok písomnej formy). Z odôvodnenia napadnutého uznesenia však nevyplýva, že by vzťah založený zmluvou o úvere zo dňa 30. 10. 2008 považoval za spotrebiteľský. Odvolací súd poukázal na obsah predmetnej zmluvy, podľa ktorej bol úver poskytnutý na účel podnikania a povinná bola identifikovaná, okrem iného, identifikačným číslom (IČO) a číslom živnostenského registra. Odvolací súd tiež poukazuje na uznesenie zo dňa 24. 05. 2010, vydané v tom istom exekučnom konaní, ktoré síce bolo odvolacím súdom zrušené, ale v ktorom súd prvého stupňa konštatoval, že je nesporné, že zmluva bola uzavretá medzi podnikateľmi, pričom zároveň sa zaoberal výškou sadzby úroku z omeškania v obchodných záväzkových vzťahoch, vznikajúcich medzi podnikateľmi v súvislosti s ich podnikateľskou činnosťou, že nemôže prekročiť medzi, ktoré určujú zásady poctivého obchodného styku. Predmetný záver odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí nespochybnil, pričom zároveň súd prvého stupňa v napadnutom uznesení sa od neho neodklonil (aspoň to z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva). Odvolací súd dospel k záveru, že nie je vylúčené, aby aj medzi dvoma podnikateľskými subjektmi vznikol spotrebiteľský vzťah. V predmetnej veci by však tento záver bol predčasný, keďže z obsahu spisu, prípadne z odôvodnenia napadnutého uznesenia, nevyplýva, že by bolo v danom smere vykonané nejaké dokazovanie. V prípade, že vzťah medzi oprávneným a povinným, založený zmluvou o úvere zo dňa 30. 10. 2008, nie je spotrebiteľským, nemožno, ako už odvolací súd konštatoval v predchádzajúcom odseku, vôbec uvažovať o preskúvaní ne/platnosti rozhodcovskej doložky exekučným súdom (v exekučnom konaní). Vzhľadom na uvedené odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Na záver odvolací súd skonštatoval, že bolo bezpredmetné rozhodovať o návrhu

oprávneného na prerušenie konania a na obrátenie sa na Súdny dvor Európskej únie s prejudiciálnou otázkou (samotný oprávnený formuloval odvolací petit alternatívne).

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2013 sp. zn. 10 CoE 10/2013, proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie. Uviedol, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., dospel k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť.

V prejednávanej veci mohol byť predmetom odvolania, a tým aj možnej nápravy prostredníctvom odvolacieho konania, iba konkrétny (existujúci) výrok, ktorý tvorí súčasť výrokovej časti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu. Oprávnený odvolaním napáda rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania. Taký výrok sa však v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2013 sp. zn. 10 CoE 10/2013 nenachádza. Oprávnený teda neprípustne a nad rámec vymedzený predmetom možného odvolacieho prieskumu spochybňuje neexistujúci výrok rozhodnutia odvolacieho súdu namietaním existencie odvolacích dôvodov.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

V danom prípade povinný napadol odvolaním neexistujúci výrok. Predmetom odvolania môže byť iba výrok, ktorý bol súdom vydaný, a nie výrok neexistujúci.

Odvolanie podané proti neexistujúcemu výroku odmietne odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. c/.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu odvolanie oprávneného odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. Povinný si trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu nevznikli, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 29. apríla 2014

JUDr. Katarína Pramuková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová